

Dieblit, der blev Tale om, at Reservecapitalen er brugt til at dække Aarets Understud, kan Rigsdagen bagefter sige: Det passerer, vi finde os deri. Der foregaar saa mange af den Slags Overstridelser, som efterbevilges gjennem Statsrevisionens Bemærkninger. Altsaa, det stod endnu Rigsdagen frit at kunne sige saaledes: vi lade dette passere efter Omstændighederne. Men det forekommer mig, at dette Spørgsmaal bør afgjøres efter Hensyn til Karakteren, Art:en af det Understud, der er kommet til Stede, og ser man derpaa, ville de Herrer finde, at det ikke er et Understud, der egentlig egner sig til, at Rigsdagen skulde finde sig deri ved et „passerer“. Thi hvorved er dette Understud paadraget? Væsentlig derved, at Administrationen var i Strid med Forudsætningerne, navnlig den Forudsætning, som endog den tidligere Minister, det nuværende ærede Medlem for Frederiksberg (Hall), udtalte i Samlingen 1873—74, at saafremt Theatret ikke blev færvidt saaledes, at man kunde begynde i rette Tid, skulde der spilles saa meget længere over Saisonens Slutning, som der var blevet forspildt ved dens Begyndelse. Jeg tror, at det ærede Medlem for Frederiksberg ikke vil benegte, at dette var den Forudsætning, hvorfra man gik ud; men dette Hensyn er blevet tilfidsat. Motiverne derfor ville de Herrer finde meddelte i Udvalgets Betænkning, men det forekommer mig ingenlunde at være Hensyn, som have kunnet være afgjørende og bestemmende, lige saa lidt som man kan finde det forsvareligt, at man dog ved Sessionens Slutning gik til at tilstaa at bevilge extraordinære Udgifter til forskjellige Dufører og Understøttelser, som man under disse Omstændigheder, som Theaterbudgettet dengang var, jo dog maatte have fundet være aldeles urigtige og uforvarselige. Det er derigjennem, at Understudet er tilveiebragt. Haande der været spillet en Maaned udoer denne Tid, da Besøget var saa overordentlig stærkt, havde der ingen Tvivl været om, at der ikke blot intet Understud havde været, men endog et Overstud. Altsaa med Hensyn til Arten af det Understud, der er tilveiebragt, skjønner jeg ikke rettere, end at det er et saadant, at Sagen ikke lettelig bør passere.

Jeg kommer nu til det næste Spørgsmaal, Spørgsmaalet om Reservecapitalens Anvendelse til Theatrets Udstyr. I den Henseende troede vi, at man havde sikret Staten fuldstændig ved Theaterlovens Bestemmelser. De ere fuldstændig omfattende. Theaterloven siger nemlig: Til Theatrets Bygning, dets Indretning (Hall og Kimestad: Dens Indretning!) ja dens Indretning og dens Udstyr — jeg skal gjerne benytte de Udtryk, de Herrer nævne — og endvidere endog saa til Overflytning af Materiel fra det gamle Theater maatte der ikke anvendes ud over den i Loven bestemte Sum. Jeg vil spørge ærede Medlemmer, om de ikke tro, at man derved fra

Rigsdagens Side har havt den Opfattelse, at man havde brugt Udtryk, der kunde sikre os imod, at der anvendtes Udgifter i Anledning af Theatrets Bygning, som ikke vare omfattede af Lovens Udtryk, og at der navnlig ikke dengang var Spørgsmaal om yderligere Anvendelse til Dekorationer, til Scene-Indretning o. s. v., og andet Udstyr, fremgaar jo tilstrækkelig af de Forhandling, der den Gang foregik, og som jeg blot skal henvise til. Jeg tror, at ærede Medlemmer have set disse Udtryk saa ofte citerede, at jeg ikke behøver at gjentage dem. Men det ligger jo navnlig deri, at man er gaaet saa vidt, at man har sagt: endog saa Overflytningen af Materiel fra det gamle til det nye Theater skulde indeholdes i denne Sum; det vilde være ganske urimeligt at antage, at der vel kunde anvendes Udgifter til Materiel og Inventarium, men til Overflytning af det Gamle maatte der ikke anvendes Noget af Aarets Driftsindtægt. Det forekommer mig aldeles vitteligt, at der i den Henseende ikke fra Rigsdagens Side har været nogenformelt Tvivl om Opfattelsen af Loven. Det ærede Mindretal har gjort gjældende, at det dog maatte anses for nødvendigt til Driften at have Dekorationer o. s. v. Det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Dam) gjorde igaar i den Anledning en Bemærkning til det ærede Medlem: det er ogsaa nødvendigt at have en Theaterbygning. Det ærede Mindretal forstod ikke ganske Tanken deri, men det forekommer mig, at den er meget klar, thi han vilde med samme Ret kunne sige, at hvilket som helst enkelte Dele af Bygningen eller det Hele ere nødvendige for Driften, og som Følge deraf skal Udgiften dertil afholdes f. Ex. dersom man havde bygget en Bygning op, og der i den ingen Scene var, euer ingen Trapper o. s. v., saa vilde det ærede Medlem kunne sige: de ere nødvendige til Driften, og som Følge deraf skulle Udgifterne til disse Ting afholdes af Driftsoverstudet. Det gaar det ærede Medlem med Hensyn til dette Punkt, som det gaar med flere, at han udvider sin Paastand altså vidt, saa at han kommer ind paa Konsekventer, hvor han ikke mere er i Stand til at kunne holde sig. Naar det ærede Medlem i sin Betænkning har citeret Udtalelser af det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) angaaende Loven, saa ville ærede Medlemmer, naar de se paa disse Udtryk, finde, at de slet ikke dreie sig om Theatrets Udstyr med Inventarium, men om dets kunstneriske Udflykning, og det er ganske sikkert, at man havde unddraget Bevillingen dertil af Hensyn til den Indsamling, som var paaregnet. Med Hensyn til den Udgift, der nu viser sig at være afholdt til Theaterbygningens Udstyr og Indretning, er det jo ogsaa klart, at Rigsdagen ikke har været vidende om, at der forestod noget saadant; den har ikke været vidende om det paa noget Tidspunkt, da den virksomt kunde have